

УДК 346.9

[https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-12\(22\)-541-550](https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-12(22)-541-550)

Тарнавська Мар'яна Ігорівна кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри цивільного права та процесу Навчально-наукового інституту права, психології та інноваційної освіти НУ «Львівська політехніка», м. Львів, <https://orcid.org/0000-0003-0637-1147>

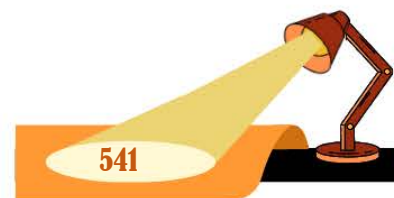
КЕЙСИ КОНДИТЕРСЬКИХ ВИРОБІВ ЯК СПОСІБ «ПІДСОЛОДИТИ» І УРІЗНОМАНІТИТИ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ- ЮРИСТІВ

Анотація. Стаття присвячена окремим проблемам викладання юридичних дисциплін, зокрема, гейміфікації навчального процесу. Зазначено, що підбір методики викладання юридичних дисциплін завжди супроводжується непростими виборами – зосередитись на окремих, поглиблених деталях чи встигнути охопити якомога більше навчального матеріалу? У яких співвідношеннях поєднати теорію і практику? Сьогодні до цих дилем додається ще й вимоги гейміфікувати навчання, щоб покращити сприйняття матеріалу студентами нових поколінь. Наголошено, що з одного боку, ця порада відповідає особливості психології нових поколінь і принципу студентоцентризму. З іншого – не слід забувати, що ми готуємо фахівців для праці в реальних умовах, і між гейміфікованим навчанням і роботою в суді чи адвокатурі є величезний розрив.

Запропоновано додати яскравості та позитивних емоцій у навчальний процес, водночас, не перетворюючи його на надмірно розважальний через окремі навчальні кейси, пов'язані зі судовими спорами між виробниками відомих кондитерських виробів.

Наголошено, що емоційне сприйняття навчального матеріалу сприятиме кращому запам'ятовуванню і підвищить інтерес студентів до навчання загалом.

Помічено, що незважаючи на доволі знану кількість публікацій, присвячених проблемам юридичної освіти загалом, доводиться констатувати, що статей, у яких пропонуються конкретні навчальні кейси, вкрай обмаль. Запропоновано декілька кейсів, які сприятимуть засвоєнню навчального матеріалу окремих тем курсу «господарське право» і водночас, додадуть трохи приємних емоцій в навчальний процес. Серед них – кейс знаменитого віденського шоколадного торта «Захер» що вже давно став своєрідною туристичною візитівкою Відня і став предметом майже семилітнього судового спору між двома іменитими кондитерськими Відня. Інший кейс – спір між ТОВ «ВКФ «Луцьккондитер», ТзОВ «Яричів» та Антимонопольним комітетом України, можливо, не такий масштабний, але безумовно, цікавий. Справа мармеладних ведмедиків Haribo

проти шоколадних ведмедиків Lindt привертає увагу до концепції «критерію пересічного споживача

Підсумовано, що сучасні тенденції гейміфікації навчання для студентів-юристів слід впроваджувати дозовано, адже не варто створювати прірву між умовами навчання і реальними умовами роботи адвокатів, працівників суду, тощо. Втім, додавати приємні емоції в навчальний процес все ж необхідно, особливо зважаючи на час і події, в яких ми живемо. Реальні кейси судових спорів між виробниками кондитерської продукції якраз і є способом глибше дослідити теми конкуренції, правового регулювання охорони торговельних марок, питання призначення судових експертиз тощо, і водночас, трішки розважити студентів – але з користю для навчання.

Ключові слова: юридична освіта, гейміфікація, господарське право, кейси, спори між виробниками кондитерських виробів, захист конкуренції, критерій пересічного споживача.

Tarnavska Mariana Igorivna PhD in Law, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Civil Law and Process of the Educational and Scientific Institute of Law, Psychology and Innovative Education of Lviv Polytechnic National University, Lviv, <http://orcid.org/0000-0003-0637-1147>

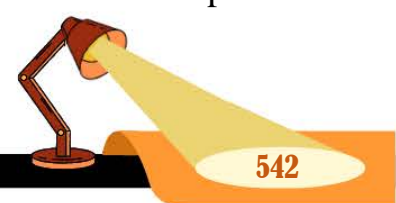
CONFECTIONERY CASES AS A WAY TO "SWEETEN" AND DIVERSIFY THE LAW STUDENT'S EDUCATION

Abstract. The article is devoted to certain problems of teaching legal disciplines, in particular, gamification of the educational process. It is noted that the selection of a methodology for teaching legal disciplines is always accompanied by difficult choices - to focus on individual, in-depth details or to have time to cover as much educational material as possible? In what proportions to combine theory and practice? Today, these dilemmas are also supplemented by the requirement to gamify learning in order to improve the perception of the material by students of new generations. It is emphasized that, on the one hand, this advice corresponds to the peculiarities of the psychology of new generations and the principle of student-centeredness. On the other hand, we should not forget that we are training specialists to work in real conditions, and there is a huge gap between gamified learning and work in court or the bar.

It is proposed to add brightness and positive emotions to the educational process, while not turning it into overly entertaining through individual educational cases related to litigation between manufacturers of famous confectionery products.

It is emphasized that the emotional perception of educational material will contribute to better memorization and increase students' interest in learning in general.

It is noted that despite the fairly well-known number of publications devoted to the problems of legal education in general, it must be stated that the articles in which

specific educational cases are offered are extremely few. Several cases are proposed that will contribute to the assimilation of educational material on individual topics of the course "commercial law" and at the same time add some pleasant emotions to the educational process. Among them is the case of the famous Viennese chocolate cake "Sacher", which has long become a kind of tourist attraction of Vienna and has become the subject of an almost seven-year-long legal dispute between two famous confectioners of Vienna. Another case is the dispute between LLC VKF "Lutskkondyter", LLC "Yarychiv" and the Antimonopoly Committee of Ukraine, perhaps not so large-scale, but certainly interesting. The case of Haribo gummy bears against Lindt chocolate bears draws attention to the concept of the "criterion of the average consumer". It is concluded that modern trends in gamification of education for law students should be introduced in a dosed manner, because it is not worth creating a gap between the conditions of education and the real working conditions of lawyers, court employees, etc. However, it is still necessary to add pleasant emotions to the educational process, especially considering the time and events in which we live. Real cases of litigation between confectionery manufacturers are just a way to delve deeper into the topics of competition, legal regulation of trademark protection, the issue of appointing forensic experts, etc., and at the same time, entertain students a little - but with the benefit of learning.

Keywords: legal education, gamification, commercial law, cases, disputes between confectionery manufacturers, competition protection, average consumer criterion.

Постановка проблеми. Підбір методики викладання юридичних дисциплін завжди супроводжується непростими виборами – зосередитись на окремих, поглиблених деталях чи встигнути охопити якомога більше навчального матеріалу? У яких співвідношеннях поєднати теорію і практику? Сьогодні до цих дилем додається ще й вимоги гейміфікувати навчання, щоб покращити сприйняття матеріалу студентами нових поколінь [1, С. 12]. З одного боку, ця порада відповідає особливості психології нових поколінь і принципу студентоцентризму. З іншого – не слід забувати, що ми готуємо фахівців для праці в реальних умовах, і між гейміфікованим навчанням і роботою в суді чи адвокатурі є величезний розрив.

Втім, завжди є можливість додати яскравості та позитивних емоцій у навчальний процес, водночас, не перетворюючи його на надмірно розважальний. Емоційне сприйняття навчального матеріалу сприятиме кращому запам'ятовуванню і підвищить інтерес студентів до навчання загалом.

Стан опрацювання проблематики. Незважаючи на доволі знану кількість публікацій, присвячених проблемам юридичної освіти загалом, доводиться констатувати, що статей, у яких пропонуються конкретні навчальні кейси, вкрай обмаль. Наша публікація ґрунтується, зокрема, на працях Саган О. В., Helen

Soteriou, Diana-Raluca Fofiu, Томарова І., Holger Alich, Christoph Kapalschinski [1, 3, 11-12, 14] та матеріалах судової практики. **Мета даної статті** – запропонувати декілька кейсів, які сприятимуть засвоєнню навчального матеріалу окремих тем курсу «господарське право» і водночас, додадуть трохи приємних емоцій в навчальний процес.

Виклад основного матеріалу. На перший погляд, жодного логічного зв'язку між кондитерськими виробами і юриспруденцією не існує. Але кожен, хто знає історію знаменитого віденського торта «Захер» з цим твердженням, певна річ, не погодиться. Цей торт, що вже давно став своєрідною туристичною візитівкою Відня, подається зі збитими вершками і складається з глазурованого шоколадом бісквітного шоколадного коржа з шаром абрикосового конфітюру [2], став предметом майже семилітнього судового спору між двома іменитими кондитерськими Відня [3].

Неймовірна історія винаходу та конкурентної боротьби кондитерських «Захер» і «Демель» почалась з випадковості. У 1832 році міністр закордонних справ Австро-Угорщини Меттерніх поставив завдання перед своїм шеф-кухарем – здивувати гостей новим особливим десертом. Шеф-кухар раптово захворів, відтак приготування десерту було довірено одному з його помічників – шістнадцятилітньому Францу Захеру, адже жоден із старших працівників кухні не бажав брати на себе відповідальність за такий важливий прийом. Франц взяв за основу відомий на той час рецепт шоколадного торта, вдосконаливши його додаванням абрикосового повидла під шоколадним глазуруванням. Особливості рецептури Франца Захера полягали також у тому, що для приготування торта використовувались декілька сортів бельгійського та німецького шоколаду [2]. Очевидно, що торт припав до смаку не лише запрошеним до Меттерніха високим гостям, адже Франц Захер здобув неабияку популярність і згодом зміг відкрити власний готель на околиці Відня (готель працює і сьогодні, саме в кондитерській цього готелю можна покуштувати оригінальний торт «Захер») [2].

Конкуренцію Захеру на той час складала (і складає до сьогодні) «Придворна кондитерська «Демель К and К» [3], відома своїми традиціями і, зокрема, тим, що була єдиним офіційним постачальником улюбленого десерту принцеси Елізабет – фіалок в цукрі.

Цікаво, що справа, дещо схожа на історичний спір кондитерських «Захер» і «Демель» мала місце і в наші дні. Учасниками цих, можливо, не таких масштабних, але, як видається, не менш цікавих судових баталій були ТОВ «ВКФ «Луцьккондитер», ТзОВ «Яричів» та Антимонопольний комітет України. Суть справи полягала в наступному.

ТОВ «ВКФ Луцьккондитер» з 1998 року виробляв і реалізовував торт «Жіночі примхи». Рецепт цього торта рекомендована до затвердження дегустаційною комісією кондитерської промисловості Держхарчпрому України по оцінці якості продукції у 1998 році. За нею торт складається з «окремих

напівфабрикатів з горіхом, какао-порошком, маком та родзинками, з'єднаних кремом на згущеному томленому молоці. Цим же кремом покрита поверхня торта і обмазані бокові сторони, які обсіпані крихтою напівфабрикатів з какао-порошком. В оформленні торта використано орнамент з основного крему та шоколадної глазури» [4]. ТОВ «ВКФ Луцьккондитер» є власником відповідного знаку для товарів і послуг (свідоцтво № 33879 від 15. 08. 2003 р.) [4].

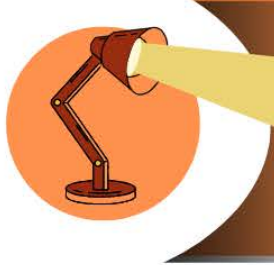
В свою чергу, ТзОВ «Яричів» розпочало виробництво та реалізацію тортів «Жіночі хитрощі» у 2008 році. За рецептурою вказаний торт складається з коржів бісквіту з маком, какао, з родзинками та горіхами, поєднаних між собою кремом на основі вареного згущеного молока [5].

Відтак, Волинським обласним територіальним відділенням АМКУ було розпочато справу щодо ТзОВ «Яричів» про недобросовісну конкуренцію, а вже 07. 08. 2009 р. прийнято рішення Тимчасової адміністративної колегії АМКУ про захист від недобросовісної конкуренції, оскільки, на думку колегії, зовнішній вигляд торта «Жіночі хитрощі» ТзОВ «Яричів» є схожим до ступеня змішування із зовнішнім виглядом торта «Жіночі примхи», який випускається ТОВ ВКФ «Луцьккондитер», що може ввести споживача в оману стосовно виробника товару [4].

ТзОВ «Яричів», вважаючи такий висновок колегії АМКУ безпідставним, оскаржив його до Львівського окружного адміністративного суду. Позивач, зокрема, наголошував на тому, що торт «Жіночі хитрощі» має ознаки, відмінні від торта «Жіночі примхи» у його зовнішньому вигляді (індивідуальна етикетка, висота торта, декоративні елементи, колір крему, обсіпки), а такі елементи як кругла форма та наявність декоративних елементів овальної форми є звичайною практикою при виробництві тортів. Щодо назви «Жіночі хитрощі», то вона, на думку позивача, не є настільки схожою з назвою «Жіночі примхи», щоб призводити до змішування виробів. Отже, на думку позивача, він не порушував приписи Закону України «Про захист від недобросовісної конкуренції» [7]. До того ж, як зазначав Позивач, ТОВ ВКФ «Луцьккондитер» не є ні власником знаку на товари та послуги, ні власником промислового зразка на зовнішнє оформлення торта [4].

У цій справі було призначено товарознавчу судову експертизу для встановлення подібності тортів та визначення ступеня їх схожості. Експерту було поставлено такі питання: чи є в зовнішньому оформленні торта «Жіночі хитрощі» (ТзОВ «Яричів») і торта «Жіночі примхи» (ТОВ ВКФ «Луцьккондитер») схожі та відмінні елементи і які саме; чи є в цілому зовнішнє оформлення торта «Жіночі хитрощі» (ТзОВ «Яричів») і торта «Жіночі примхи» (ТОВ ВКФ «Луцьккондитер») схожими настільки, що це може призвести до змішування (ототожнення) цих тортів споживачами? Сторін зобов'язали надати в розпорядження експерта обидва торти для експертизи, при цьому експерту було дозволено «повне або часткове знищення об'єкта експертизи» [6]. Втім, у Висновку експерта №о-10 від

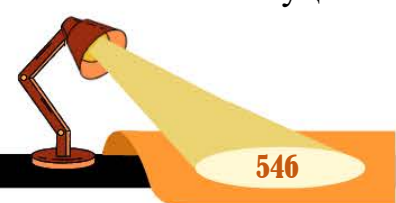

03.02.2010 р. немає однозначних відповідей на поставлені питання. Так, у ньому йдеться, зокрема, про те, що торти мають як схожі, так і відмінні елементи у зовнішньому оформленні. Відмінності стосуються ваги та упаковки. Зовні торти несуттєво відрізняються одне від одного, що може призвести до ототожнення споживачами даних тортів; однак, споживча упаковка містить яскраво виражені відмінності, що унеможлиблюють їх змішування при візуальному порівнянні [4].

Врешті-решт, суд першої інстанції відмовив у задоволенні позову, вважаючи, що в діях ТзОВ «Яричів» є склад правопорушення, передбаченого ст. 6 Закону України «Про захист від недобросовісної конкуренції» [7], а саме копіювання зовнішнього вигляду виробу [4]. Так, на думку суду, торти подібні настільки, що це може призвести до змішування діяльності ТзОВ «Яричів» та ТОВ ВКФ «Луцьккондитер». «Окрім загальних родових ознак, які притаманні усім тортам, зовнішній вигляд торта «Жіночі хитрощі» виробництва ТзОВ «Яричів» відтворює (копіює) елементи, які є індивідуалізуючими ознаками торта «Жіночі примхи» виробництва ТОВ ВКФ «Луцьккондитер», а саме відлиті з шоколадної глазурі елементи оформлення», при цьому «співпадає не лише вигляд, а й кількість та розміщення цих елементів на поверхні тортів» [4]. Суд також звернув увагу на те, що «на час введення на ринок торта «Жіночі хитрощі» торт «Жіночі примхи» вже вироблявся та реалізовувався понад 10 років, про що ТзОВ «Яричів» було достеменно відомо» [4]. При цьому, як встановив суд, генеральний директор та головний технолог ТзОВ «Яричів» раніше працювали у ВКФ «Луцьккондитер» на керівних посадах та були обізнані із асортиментом та технологією виробництва тортів. Зрештою, на думку суду, вибір назви торта був не випадковим і мав на меті використання репутації тортів «Жіночі примхи» [4].

При розгляді справи в апеляційному порядку рішення суду першої інстанції було скасовано, а рішення Тимчасової адміністративної колегії Антимонопольного комітету України визнано протиправним і скасовано з таких міркувань. Згідно висновку судової товарознавчої експертизи обидва торти мають як схожі, так і відмінні елементи. При цьому хоча самі торти як вид кондитерського виробу несуттєво відрізняються одне від одного, однак споживча упаковка тортів містить яскраво виражені відмінності, що унеможлиблює їх змішування при візуальному порівнянні [8]. Апеляційний суд вказав, що упаковка тортів є невід'ємною частиною таких товарів при їх реалізації, оскільки забезпечує збереження товарного вигляду. Окрім того, саме на споживчих упаковках тортів зазначено інформацію про назву виробу та виробника, а саме таким відомостям дається оцінка покупцями при виборі товару [8]. Щодо назви «Жіночі хитрощі», то вона, на думку колегії суддів апеляційного суду, не є тотожною чи подібною за своїм змістом до назви «Жіночі примхи», оскільки має «зовсім різне смислове навантаження», а також не має ні звукової, ні графічної схожості. При цьому суд звернув увагу на те, що саме слово «жіночі» не є торговельною маркою ТОВ «ВКФ Луцьккондитер» [8].

Позицію суду апеляційної інстанції підтримав і Вищий адміністративний суд України, зокрема, зважаючи на те, що «упаковка зазначених тортів є невід’ємною частиною таких товарів при здійсненні реалізації, оскільки забезпечує збереження їх товарного вигляду, а її вартість входить до вартості самих тортів», отже відмінності у зовнішньому вигляді упаковки зумовлюють неможливість ототожнення продукції ТзОВ «Яричів» та ТОВ ВКФ «Луцьккондитер» [9]. Ухвалою Вищого адміністративного суду України від 01 квітня 2013 р. Антимонопольному комітету України відмовлено в допуску до провадження заяви про перегляд справи Верховним Судом України [10].

Цікавим є той факт, що хоча суд першої інстанції і призначав експертизу [6], все ж при винесенні рішення по суті він орієнтувався на власні оцінки («оцінюючи зібрані у справі докази, а також порівнюючи торти «Жіночі примхи» та «Жіночі хитрощі»... суд дійшов висновку, що вони подібні настільки, що це може призвести до змішування діяльності ТзОВ «Яричів» та ТзОВ ВКФ «Луцьккондитер») [4]. Зрештою, це видається виправданим, оскільки насправді питання полягало в тому, чи є торти схожими для пересічного споживача, а ним радше можна вважати суддю, аніж професійного товаровознавця-експерта.

Втім, у висновку експерта дійсно не йшлося про повне копіювання виробу, а часткове комплексне копіювання дійсно мало місце. Так, схожості полягали у рецептурі, зовнішньому оформленні, назві. Відмінності – в упаковці (власне, де чітко вказувався виробник і торговельна марка, відмінна від ТОВ ВКФ «Луцьккондитер»).

Щодо рішення суду апеляційної інстанції, то як ми можемо бачити, важливу роль у його мотивуванні відіграв саме неоднозначний висновок експерта, де, з одного боку, йдеться про значний ступінь схожості тортів, з іншого – про неможливість ототожнення тортів через відмінності у їх упаковці [8; 4]. Останнє твердження і дало підстави судам вищих інстанцій поставити під сумнів рішення тимчасової адміністративної колегії Антимонопольного комітету України як таке, що прийняте без урахування всіх обставин, які мають значення для справи [9].

Найприємніше у цій історії, мабуть є те, що кожен читач цієї публікації, «озброївшись» емпіричним матеріалом, може провести власне експертне дослідження. Втім, повертаючись до серйозного, зазначимо, що питання захисту зовнішнього вигляду кондитерського виробу не є поодиноким у судовій практиці, оскільки ринок кондитерських виробів в Україні є одним з найбільш розвинутих і конкуренція на ньому досить висока.

Інший кейс стосується концепції «критерію пересічного споживача», який має досить широке застосування [11, Р1, 14]. Суть цієї концепції полягає в тому, що суд може встановлювати схожість об’єктів (наприклад, товарів) самостійно, як рядовий споживач, – без призначення експертизи та використання спеціальних знань або, як у вище наведеному прикладі, – з критичною оцінкою висновку експерта [12]. Так, якщо в справі постає питання, чи може бути споживач

введений в оману внаслідок схожості товарів різних виробників, логічно, що відповідь на нього має давати саме пересічний споживач з точки зору власної буденної свідомості, а не експерт, «обтяжений» спеціальними знаннями. Дуже цікаво цей критерій був застосований німецьким судом у так званій справі мармеладних та шоколадних ведмедиків Haribo проти Lindt [13]. В цій справі судді слід було встановити ступінь схожості між абсолютно несхожими візуально кондитерськими виробами – мармеладними ведмедиками Haribo та шоколадними ведмедиками Lindt. Суд першої інстанції (Окружний суд в Кельні [14]) став на бік позивача, застосувавши дуже цікаву (і, як видається, правильну) логіку. Зокрема, суд зазначив, що споживачі (доречі, значну частину яких складають діти), навряд чи вони висловлюватимуться як експерт, вказуючи точно форму, матеріал, торгову марку чи виробника. Скоріше за все, на думку суду, зважаючи на золотисту обгортку, шоколадних ведмедиків «Lindt Teddy» споживачі називатимуть «золотими ведмедиками», а це вже може призвести до змішування та плутанини (загорнуті в золоту фольгу шоколадні ведмедики Lindt і мармеладні, але «золоті» за назвою ведмедики Haribo) [13]. Таким чином, суд вважав, що ці зовні несхожі товари можуть вважатися схожими до ступеню змішаності [13]. І хоча вказане рішення в подальшому було скасоване [14], воно видається досить справедливим і переконливо обґрунтованим.

Висновки. Сучасні тенденції гейміфікації навчання для студентів-юристів слід впроваджувати дозовано, адже не варто створювати прірву між умовами навчання і реальними умовами роботи адвокатів, працівників суду, тощо. Втім, додавати приємні емоції в навчальний процес все ж необхідно, особливо зважаючи на час і події, в яких ми живемо. Реальні кейси судових спорів між виробниками кондитерської продукції якраз і є способом глибше дослідити теми конкуренції, правового регулювання охорони торговельних марок, питання призначення судових експертиз тощо, і водночас, трішки розважити студентів – але з користю для навчання.

Література:

1. Саган О. В. Гейміфікація як сучасний освітній тренд. Збірник наукових праць «Педагогічні науки». 2022. Вип. 100. С. 12-18.
2. Sacher's Best-Kept Secret URL: <https://www.sacher.com/en/original-sacher-torte/recipe/>
3. Helen Soteriou Vienna's chocolate cake war URL: <https://www.bbc.com/news/business-27326358>
4. Постанова Львівського окружного адміністративного суду від 14 липня 2010 р. у справі №2а-6832/09/1370. Єдиний державний реєстр судових рішень України. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/18693888>
5. Жіночі хитрощі. URL: rozalini.com/cakes/
6. Ухвала про призначення судової експертизи від 10 грудня 2009 року у справі №2а-6832/09/1370. Єдиний державний реєстр судових рішень України. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/8129900>
7. Про захист від недобросовісної конкуренції : Закон України від 07 червня 1996 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/236/96-%D0%B2%D1%80#Text>

8. Постанова Львівського апеляційного адміністративного суду України від 16 листопада 2010 р. у справі № 30626/10/9104. Єдиний державний реєстр судових рішень України. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/13310903>

9. Ухвала Вищого адміністративного суду України від 13 грудня 2012 р. у справі № К-40241/10 Єдиний державний реєстр судових рішень України. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/28204493>

10. Ухвала Вищого адміністративного суду України від 01 квітня 2013 р. у справі № К-40241/10, К-40532/10. Єдиний державний реєстр судових рішень України. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/30833221>

11. Diana-Raluca Fofiu The average consumer standard - an assessment of the challenges of e-commerce. SHS Web of Conferences 177, 04003 (2023) Legal Perspectives on the Internet. Pp. 1-15 URL: https://www.shs-conferences.org/articles/shsconf/pdf/2023/26/shsconf_copeji2023_04003.pdf

12. Томаров І. Пересічний споживач проти судового експерта. Блог Іларіона Томарова LegalShift. 16 травня 2018 р. URL: <http://www.legalshift.com.ua/?p=1156>

13. Haribo's gummy bear wins battle against Lindt's teddy. The Telegraph. 19 Dec. 2012. URL: <https://www.telegraph.co.uk/finance/newsbysector/retailandconsumer/9755598/Haribos-gummy-bear-wins-battle-against-Lindts-teddy.html>

14. Holger Alich, Christoph Kapalschinski. Battle of the bears. Handelsblatt Today. 24 Sep. 2015. <https://www.handelsblatt.com/today/lindt-vs-haribo-battle-of-the-bears/23506218.html?ticket=ST-5271605-IdoKQFyEipDLvbt0ZEK0-ap6>

References:

1. Sahan O. V. (2022) Heimifikatsiia yak suchasnyi osvittii trend. [Gamification as a modern educational trend] Zbirnyk naukovykh prats «Pedagogichni nauky» - Collection of scientific works "Pedagogical Sciences". Vol. 100. . 12-18.

2. Sacher's Best-Kept Secret URL: <https://www.sacher.com/en/original-sacher-torte/recipe/>

3. Helen Soteriou Viennas chocolate cake war URL: <https://www.bbc.com/news/business-27326358>

4. Postanova Lvivskoho okruzhnoho administratyvnoho sudu vid 14 lystopada 2010 r. u spravi №2a-6832/09/1370 [Resolution of the Lviv District Administrative Court of July 14, 2010 in case No. 2a-6832/09/1370] Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen Ukrainy – // Unified State Register of Court Decisions of Ukraine. Retrieved from: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/18693888>

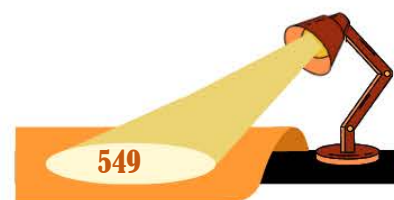
5. Zhinochi khytroshchi [Women's Tricks]. Retrieved from: rozalini.com/cakes/

6. Ukhvala pro pryznachennia sudovoi ekspertyzy vid 10 hrudnia 2009 roku u spravi №2a-6832/09/1370. [Resolution on the appointment of a judicial examination dated December 10, 2009 in case No. 2a-6832/09/1370] Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen Ukrainy - Unified State Register of Court Decisions of Ukraine. Retrieved from: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/8129900>

7. Pro zakhyt vid nedobrosovisnoi konkurentsii : Zakon Ukrainy vid 07 chervnia 1996 r. [On Protection from Unfair Competition: Law of Ukraine dated June 7, 1996]. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/236/96-%D0%B2%D1%80#Text>

8. Postanova Lvivskoho apeliatsiinoho administratyvnoho sudu Ukrainy vid 16 lystopada 2010 r. u spravi № 30626/10/9104 [Resolution of the Lviv Administrative Court of Appeal of Ukraine dated November 16, 2010 in case No. 30626/10/9104] Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen Ukrainy – Unified State Register of Court Decisions of Ukraine. Retrieved from: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/13310903>

9. Ukhvala Vyshchoho administratyvnoho sudu Ukrainy vid 13 hrudnia 2012 r. u spravi № K-40241/10 [Resolution of the Supreme Administrative Court of Ukraine dated December 13, 2012 in case No. K-40241/10] Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen Ukrainy - Unified State Register of Judicial Decisions of Ukraine. Retrieved from: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/28204493>

10. Ukhvala Vyshchoho administratyvnoho sudu Ukrainy vid 01 kvitnia 2013 r. u spravi № K-40241/10, K-40532/10 [Resolution of the Supreme Administrative Court of Ukraine dated April 1, 2013 in case No. K-40241/10, K-40532/10]. Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen Ukrainy - Unified State Register of Judicial Decisions of Ukraine. Retrieved from: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/30833221>

11. Diana-Raluca Fofiu The average consumer standard - an assessment of the challenges of e-commerce. SHS Web of Conferences 177, 04003 (2023) Legal Perspectives on the Internet. URL: https://www.shs-conferences.org/articles/shsconf/pdf/2023/26/shsconf_copeji2023_04003.pdf

12. Tomarov I. Peresichnyi spozhyvach proty sudovoho eksperta. [The average consumer against a court expert]. Bloh Ilariona Tomarova LegalShift - Ilarion Tomarov's blog LegalShift. May 16, 2018 Retrieved from: <http://www.legalshift.com.ua/?p=1156>

13. Haribo's gummy bear wins battle against Lindt's teddy. The Telegraph. 19 Dec. 2012. URL: <https://www.telegraph.co.uk/finance/newsbysector/retailandconsumer/9755598/Haribos-gummy-bear-wins-battle-against-Lindts-teddy.html>

14. Holger Alich, Christoph Kapalschinski. Battle of the bears. Handelsblatt Today. 24 Sep. 2015. <https://www.handelsblatt.com/today/lindt-vs-haribo-battle-of-the-bears/23506218.html?ticket=ST-5271605-IdoKQFyEipDLvbt0ZEK0-ap6>

